

Věc: Anna Šimáňová v Hájku (adv. Dr. Art. Kornell z Mladé Boleslavi) proti zemské vyživovací komisi v Praze o vyživovací příspěvek.

Výrok: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro vady řízení.

Důvody: Naříkaným rozhodnutím odepřen byl v pořadu instančním synu stěžovatelčinu Jaroslavu od 1. října 1919 vyž. příspěvek, jenž do té doby byl poskytován za otce, jenž v roce 1915 povolán byl k službě vojenské. Zastavení odůvodněno tím, že jeho výživu nelze již pokládati za ohroženu.

O stížnosti proti tomu podané nejvyšší správní soud uvážil toto:

Jak ze spisů je zřejmo, byl stěžovatelčinu synu Jaroslavovi, studujícímu na evangelickém učitelském ústavě v Čáslavi, vyživovací příspěvek zastaven z toho důvodu, že dle udání matčina požívá stipendia a je vydržován svým dědečkem. O těchto okolnostech jest úřední záznam ve spisech.

Ve svém odvolání k II. stolici stěžovatelka uvedla, že by odnětím příspěvku synovi byla donucena vzítí jej ze studií, čemuž rozumětí jest tak, že by bez onoho příspěvku pro syna nemohla hraditi náklad na jeho studie. Náklad na přiměřené vzdělání nelze však podle názoru nejvyššího správního soudu vylučovati, jde-li o posouzení otázky, je-li zajištěna výživa nezletilých příslušníků povolaneho, kteří dosud výdělečně činni nejsou. Se zřetelem k onomu tvrzení v odvolání a ježto uvedený záznam ve spisech určité údaje o výši a způsobu podpor Jaroslavu Š. dědem poskytovaných neobsahuje, bylo věcí úřadu odvolacího, aby v tomto směru řízení doplnil, neboť teprve, kdyby opíral se o zjištění těchto skutečností, měl by úsudek úřadu, že výživa Jaroslava Š. již ohrožena není, dostatečnou oporu. Poněvadž žalovaný úřad opomenul skutkový základ svého rozhodnutí takto doplniti, shledal nejvyšší správní soud provedené řízení vadným a zrušil proto naříkané rozhodnutí na něm založené podle § 6 zákona o správ. soudě.

Č. 591.

Farmaceutické výrobky: * Vzhledem na ustanovení nař. min. vnitra ze dne 17. prosince 1894 č. 239 ř. z. a ze dne 16. dubna 1901 č. 40 ř. z. nejsou výroba a prodej farmaceutických specialit lékárníky podmíněny výslovným povolením úředním. Zákaz výroby a prodeje musí býti proto přesně odůvodněn.

(Nález ze dne 22. listopadu 1920 č. 6516.)

Věc: Ph. Mr. Richard Pohl na Smíchově proti ministerstvu pro veřejné zdravotnictví a tělesnou výchovu v Praze stran nepřipuštění výroby přípravku »Ikafer.«

Výrok: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro vady řízení.

Důvody: Žalovaný úřad naříkaným rozhodnutím nepřipustil prozatím všeobecný prodej přípravku »Ikafer«, který stěžovatel hodlá vy-

ráběti ve své lékárně. O stížnosti čelící proti tomuto rozhodnutí uvažil nejvyšší správní soud toto:

Nařízení ministerstva vnitra ze dne 17. prosince 1894 čís. 239 ř. z. a ze dne 16. dubna 1901 čís. 40 ř. z. za jistých kautel diktovaných zejména veřejným zájmem o zdraví a bezpečnost života publika, odkázaného na lékárny, dovolily lékárníkům výrobu a prodej farmaceutických specialit. Výroba a prodej jich není dle citovaných nařízení (body 3, 5, 6) podmíněna výslovným povolením úředním, nýbrž prodej smí být zahájen, když uplynuly tři měsíce ode dne, kdy podáno neb na úřední vyzvání doplněno bylo předepsané ohlášení u politického úřadu I. stolice, leda že by před uplynutím tří měsíců úřadem byly výroba resp. prodej jich zakázány. Z toho plyne, že zákaz výroby a prodeje může být opřen jen o důvody z citovaných ustanovení čerpané a v důsledku toho musí zákaz takový býti náležitě motivován, aby straně bylo možno posouditi, pokud úřad při svém zákazu zachoval směrnice, které citovaná nařízení z ohledů sanitně policejních mají na mysli, a aby takto strana získala možnost proti zakazu nezákonnému účinně se hájiti.

Naříkané rozhodnutí vyslovuje prostě, že žalovaný úřad nepřipouští prozatím všeobecného prodeje přípravku »Ikafer«. Není z něho zřejmo, zda důvodem dilatorního vyřízení je nějaká překážka, mající svůj základ ve svrchu dotčených ustanoveních, jež snad nepřipouštějí toho, aby stěžovatelův přípravek byl již toho času do prodeje přiváděn, či snad překážka jiného rázu. Za tohoto stavu věci ani nejvyšší správní soud, neznaje ve sporné záležitosti stanoviska žalovaného úřadu po skutkové a právní stránce, není s to, aby naříkané rozhodnutí přezkoumal, a slušelo je pro tuto podstatnou vadu zrušiti po rozumu § 6, odst. 2 zákona o správním soudě.

Č. 592.

Obecní zastupitelstvo: * Zástupci spolku nesmějí být jako členové obecního zastupitelstva přítomni jednání a usnesení zastupitelstva, jde-li o uzavření smlouvy nájemní mezi tímto spolkem a obcí.

(Nález ze dne 24. listopadu 1920 č. 11.373.)

V ě c: Rybářský klub ve Vysokém Mýtě a spol. a obec města Vysokého Mýta (adv. Dr. Václ. Dvořák z Prahy) proti zemskému správnímu výboru v Praze o propachtování rybolovu.

V ý r o k: Stížnosti zamítají se jako bezdůvodné.

D ů v o d y: K žádosti rybářského klubu ve Vysokém Mýtě usneslo se obecní zastupitelstvo ve Vysokém Mýtě ve schůzi dne 26. srpna 1919, aby právo rybolovu v řece Loučné v katastru obce Vysokého Mýta z volné ruky bylo propachtováno rybářskému klubu na 6 let ode dne 14. září 1919 počínaje za roční nájemné 1500 K a městská rada zmocněna, aby podrobné podmínky ujednala a smlouvu pachtovní uzavřela.

Do usnesení toho podali stížnost Jan H. a společníci, ve které mezi jiným namítali, že usnesení obecního zastupitelstva se přiči ustanovením